

ת"פ (פתח תקווה) 25108-11-21 - מדינת ישראל נ' סמיר ריאן

ת"פ (פתח-תקווה) 25108-11-21 - מדינת ישראל נ' סמיר ריאן ואח'שלום פתח-תקווה
ת"פ (פתח-תקווה) 25108-11-21

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד משה יחזקאל - פרקליטות מחוז מרכז

נגד

1. סמיר ריאן

2. דיב אבו גאבר

3. רמדאן אבו גאבר

4. אבו ג'אבר דיב בע"מ

5. מחמד ריאן

6. משה אביטן

7. א.ב. איתם בע"מ

8. עפר ברוש

9. י. ע. ברוש-הובלה בע"מ

10. חליל עטאר

11. וסים סיאג

באמצעות ב"כ עו"ד פאדי זעאתרה

12. אופיר זרדב

באמצעות ב"כ עו"ד יזהר קונפורטי

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[25.07.2024]

כבוד השופט דרור קלייטמן

החלטה בעניין משפט הזוטא

רקע

1. נגד 12 הנאשמים שלפניי הוגש כתב אישום בגין פינוי פסולת בניין לאתר שאינו מורשה, עבירה לפי סעיף 7(ד) לחוק שמירת הניקיון תשמ"ד-1984, בצירוף סעיף 13(ב)(4) לחוק שמירת הניקיון (ריבוי עבירות) ולכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים, עבירה לפי סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון, בצירוף סעיפים 4 ו-13(ג)(1א)(א) לחוק שמירת הניקיון, (ריבוי עבירות), וזאת לאורך תקופת פעילות הנעה בין מספר חודשים לכמה שנים.
2. בתקופה הרלוונטית לאישומים, עסקו הנאשמים בתחום עבודות העפר והפסולת. בשגרת עבודתם, בין היתר, אספו, הובילו והשליכו פסולת באמצעות משאיות שבבעלותם או בשליטתם.
3. יוסף גנגינה הינו הבעלים של חברת א.ד. אור מרום עבודות עפר חברה העוסקת בפעילותה השוטפת בתחום עבודות העפר. יצחק קופרמן שימש בתקופה הרלוונטית מנהל העבודה בחברת א.ד. אור מרום. מקום מושבה של החברה הוא קרקעות פרטיות הנמצאות בסמוך לקיבוץ גבעת השלושה.
4. החל משנת 2012 מחזיקה חברת א.ד. אור מרום במתחם בגבעת השלושה ללא היתר ומפעילה במקום תחנת מעבר פיראטית למיון, מיפוי וגריסה של פסולת וכן אתר הטמנה לסילוק פסולת בניגוד לדין.
5. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, במסגרת שירותים שהעניקו לחברת א.ד. אור מרום, אספו, הובילו והשליכו הנאשמים עשרות טונות של פסולת באתרים שאינם מורשים וברשות הרבים, וזאת בניגוד לדין, תוך יצירת לכלוך, זיהום ומפגעים סביבתיים.
6. את הפסולת העמיסו הנאשמים, בהתאם להוראותיהם של גנגינה או קופרמן מאתרי בנייה שונים, כמפורט באישומים שהוגשו נגד הנאשמים.
7. את הפסולת השליכו הנאשמים בתחנת המעבר הפיראטית ואתר הטמנה בלתי חוקי שהפעילו גנגינה וחברת א.ד. אור מרום במתחם גבעת השלושה, וכן באתרי בנייה נוספים. הנאשמים פעלו מבלי לוודא האם המקום פועל כדין או במסגרת רישיון עסק או היתר פעילות מטעם הרשויות, ותוך התעלמות מהסיכונים הסביבתיים הנובעים מכך. משפט זוטא
8. בבית המשפט התקבלו מענים לכתב האישום מטעם הנאשמים, העומדים על חפותם, ובמסגרת זו אף הועלתה טענת זוטא.
9. בדברי ב"כ הנאשמים עלתה טענה כי הנאשמים לא הוזהרו טרם נחקרו, כך גם לא ניתנה להם זכות היוועצות כדין. עוד נטען כי הנאשמים הוטעו בטרם חקירתם ובכך נפגם רצונם החופשי בעת מתן המענה. אשר על כן, עתרו באי כוח הנאשמים לקיומו של משפט זוטא בנוגע לגביית הודעות הנאשמים.
10. מנגד, ב"כ המאשימה הפנה לחומר החקירה המצוי בתיק לפיו הוזהרו הנאשמים ואף הודעה להם הזכות להיוועצות. אולם ב"כ המאשימה לא התנגד למשפט זוטא, על מנת להוכיח זאת. פרשת התביעה
11. במסגרת פרשת התביעה במשפט הזוטא, העיד רס"מ איתן אנקרי, אשר ביצע הליך של הובלה והצבעה עם נאשמים 5, 8 ו-11. (הוגשו דו"חות ההובלה וההצבעה וכן דיסקים ובהם סרטונים המתעדים זאת). הוא העיד כי הקפיד לוודא שהנאשמים הבינו את זכויותיהם וכי כולם ידעו שהם מצויים בהליך חקירה במעמד של חשודים. תיעוד ההובלה וההצבעה של נאשם 5 הוצג בבית המשפט והעד הדגיש כי ניתן לראות כי הוא מסר לעד בפירוט את החשדות ואת מעמדו והנאשם דיבר עברית בצורה טובה מאד.

12. עוד העיד רס"מ חאתם דרוויש, אשר חקר את נאשמים 3, 1 ו-5. העד הצביע על הטפסים, עליהם החתים את הנאשמים, לאחר שהבהיר להם את זכויותיהם ואת החשדות בגינם הם נחקרים. נאשם 5 אף התייעץ עם עורך דין טרם המשך החקירה והחוקר עצמו דיבר עם עורך הדין ופירט בפניו את החשדות. הוא עמד על כך שבשום שלב לא אמר לחשודים שלא מחפשים אותם, אלא את יוסי גנגינה.
13. רס"מ איליה שוורצמן, ערך יחד עם השוטר איתן אנקרי את ההובלות וההצבעות עליהם העיד. גם הוא עמד על כך שזכויותיהם של הנאשמים הובהרו להם, כך גם החשדות בגינם הם נחקרו.
14. מר סמי בן אשר, אשר בעת החקירה שירת כחוקר במשטרת ישראל, העיד כי חקר את נאשמים 2, 6 ונציגה של נאשמת 7 וכי הקריא בפניהם את זכויותיהם והבהיר להם את החשדות בגינם נחקרו. הוא לא זכר כי אמר לנאשמים שלא מחפשים אותם אלא את גנגינה.
15. רס"ב צחי טלמור העיד כי חקר את נאשם 10 והקריא לו את זכויותיו ואת החשדות נגדו.
16. רס"ב אמנון גדעוני העיד כי חקר פעמיים את נאשם 8 וכן חקר את נאשם 11 ומסר להם את זכויותיהם ואת החשדות נגדם והם הבינו וחתמו על כך.
17. רס"ב מיכאל אשרוב העיד כי חקר את נאשם 12 וכי הבהיר לו את זכויותיו ואת החשדות בגינם נחקר ואף החתים אותו הן על טופס זכויות חשוד והן על החקירה עצמה. הוא עמד על כך שהנאשם חתם על טופס זכויות הנחקר לפני תחילת החקירה ולא לאחריה, כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשם.
- פרשת ההגנה
18. נאשם 1 העיד וטען כי לא הובהר לו שהוא חשוד, אלא נשאל שאלות אודות מזמין העבודה ואילו היה מובהר לו שהוא חשוד, היה פונה להתייעץ עם עורך דין. הוא תיאר את החיפוש שנעשה אצלו בבית וטען שכל הזמן הטיחו בפניו את שמו של יוסי גנגינה והוא הבין שהחקירה נגדו. הוא טען שעל כל המסמכים חתם רק בסוף החקירה וכי זכויותיו והחשדות נגדו לא הוקראו לו. בחקירתו הנגדית הודה כי ידע במה הוא חשוד וכך ידעו גם שאר הנחקרים.
19. נאשם 3 העיד וטען כי החתימות על גבי טופסי החקירה אינם שלו. לא הוסברו לו זכויותיו והחשדות נגדו ואילו היה יודע, היה פונה להתייעץ עם עורך דין. בחקירתו הנגדית כבר לא היה בטוח הנאשם אם מדובר בחתימותיו אם לאו. בהמשך אף הודה שידע שהוא חשוד כשנכנס לחקירה וידע במה מדובר.
20. מר יוסף בוטובול, נציגה של נאשמת 7, העיד על החוויה המטלטלת שעברה עליו ועל משפחתו בעת שהגיעו אליו לביתו לפנות בוקר לערוך חיפוש. הוא אישר שחתם על טפסי החקירה, אבל אמר שהוא לא הבין את משמעות חקירתו באזרה. הוא העריך שאם היה מבין את מצבו, היה נועץ בעורך דין טרם החקירה. בחקירתו הנגדית אישר כי חתם על כל הטפסים וכי הוקראו לו זכויותיו ואף החשדות נגדו, אלא לנוכח ההלם מכלל האירוע לא הבין זאת.
21. נאשם 8 העיד כי אכן הוקראו לו זכויותיו והחשדות נגדו, אלא שהיה בסערת רגשות ולא הבין את משמעות הדבר.
22. נאשם 10 העיד כיצד עוכב ביום החקירה וטען כי לא הוקראו לו זכויותיו ונאמר לו שהוא כלל לא חשוד וישוחרר באותו יום. בחקירתו הנגדית לא ידע להסביר מדוע אמר שאינו צריך עו"ד אם לא נאמר לו שזכותו להיוועץ בעורך דין. הוא טען שהחוקר ניצל את גילו ואת תמימותו.

23. נאשם 11 העיד כי לא נאמרו לו מהם זכויותיו ובמה הוא חשוד. בחקירתו הנגדית אישר את חתימתו על גבי הטפסים, אבל לא הבין שזה אומר שהוא חשוד. הוא גם הכחיש גם את הדברים שנרשמו מפיו ולפיהם אמר שאינו רוצה להיוועץ בעורך דין.
24. נאשם 2 זיהה את חתימותיו על גבי טופס הזכויות וטופס החקירה.
25. נאשם 5 אישר את חתימותיו, אך טען כי לא הוקראו לו זכויותיו ולא אמרו לו במה הוא חשוד. אולם עוד בחקירתו הראשית אישר בהמשך כי הודיעו לו במה הוא חשוד וכי לא אמרו לו שהוא נחקר רק על מנת לאשש חשדות נגד יוסי גנגינה.
26. נאשם 6 העיד כי לא נחקר כחשוד אלא כעד נגד יוסי גנגינה. בחקירתו הנגדית אישר את חתימותיו על גבי הטפסים. בחקירתו הנגדית אמר כי הוא לא זוכר אם החשדות הוקראו בפניו, אבל הוא הבין שהחקירה נגד גנגינה ולא נאמר לו שיועמד לדין. הוא אף אישר שידע שזכותו להיוועץ בעורך דין.
27. נאשם 12 העיד כי בתחנת המשטרה נכחו אנשים רבים ורק יוסי גנגינה היה אזוק ומכך הסיק שנגדו מתנהלת החקירה. הוא טען שחתם על הטפסים רק בסוף החקירה, ולא ידע כי הוא חשוד, ואם היה יודע זאת, היה מתייעץ עם עורך דין טרם החקירה. בחקירתו הנגדית כשהוקראו לו השאלות שנשאל, טען שייתכן שההקלדה אינה משקפת את מה שנאמר בחקירה.
- טיעוני הצדדים
28. ב"כ נאשמים 1-11, עו"ד פאדי זעאתרה, טען כי עצם העובדה שנאשמים רבים מעלים את אותה טענה, בלא שתיאמו ביניהם או תודרכו לומר כך, לפיה נאמר להם כי החקירה מתמקדת ביוסי גנגינה והם אינם החשודים בה, מצביעה על כך שהנאשמים הוטעו והבינו כי אינם נחקרים כלל כחשודים בהליך זה. הוא לא הטיל ספק במקצועיותם של השוטרים, אולם הפנה לכך כי שוטרים אלו לא יכלו לומר בבירור כי אכן הבהירו לנאשמים כי הם חשודים, אלא הסתמכו על חתימות הנאשמים. הנאשמים עמדו על כך שאילו היו יודעים שעלול להיות מוגש נגדם כתב אישום, היו פועלים בדרך אחרת, לרבות פניה לעורך דין טרם החקירה. לנוכח כשלים אלו, עתר לקבלת טענת הזוטא ופסילת הודעות הנאשמים במשטרה.
29. ב"כ נאשם 12, עו"ד יזהר קונפורטי, טען כי זכותו של נאשם 12 למסור הודעה חופשית ומרצון נפגעה, בעת שלא הודעו לו זכויותיו טרם חקירתו. נאשם 12 כלל לא הודה בביצוע העבירה בחקירתו במשטרה, אך מסר פרטים שהסתמכו על המצג שהוצג לפניו על ידי החוקרים, לפיו הוא כלל אינו חשוד בביצוע עבירה. חתימתו על הטפסים הייתה רק לאחר החקירה ואילו היה מבין את מעמדו, היה נועץ בעורך דין, טרם מתן גרסתו. זכות הבחירה נשללה ממנו כשלא הוזהר וכשנאמר לו מפורשות כי הוא אינו חשוד אלא יוסי גנגינה. טענת המאשימה אינה מבוססת כי החוקר לא זוכר את האירוע אלא מסתמך אך על הכתובים. אשר על כן דין ההודעה להיפסל, מחמת הפגם שנפל בה.

30. ב"כ המאשימה, עו"ד משה יחזקאל, טען בסיכומיו כי פסילת הודעות בשל משפט זוטא, הינו צעד דרמטי, המוצדק רק בעת פגיעה חמורה ומשמעותית בזכויות נחקרים. ולטעמו, המקרה שבפנינו רחוק שנות אור ממצב זה. חלק מהנאשמים אישרו בפני בית המשפט כי קיבלו את זכויותיהם, אלא שלא העריכו נכון את מצבם ולא שקלו באופן ראוי את הסיכונים שעומדים בפניהם למול הסיכויים. מעדות השוטרים ניתן היה ללמוד כי הם הקפידו על זכויות הנחקרים במלואן ווידאו כי הנחקרים הבינו מהם זכויותיהם ומהן החשדות בגינם הם נחקרים. כלל הטפסים נחתמו כהלכתם. עצם הטענה שנטענת כלפי מספר חוקרים ולא כלפי אחד מעלה תמיהה. מדובר בחוקרים שונים ובמועדים שונים, כאשר חלק מהנאשמים נחקרו מספר פעמים, וכלפי כלל החקירות עולה אותה טענה. הטענה כי הנאשמים לא ידעו שהם חשודים תמוהה, לנוכח העובדה שאצל חלקם התבצעו חיפושים, נתפסו מהם משאיות והם עוכבו לתחנת המשטרה. הוא אף הצביע על עדויות הנאשמים עצמם שחלקם כאמור ציינו במפורש כי הוזהרו והובהרו להם זכויותיהם.

דיון והכרעה

31. טענת ב"כ הנאשמים העומדת בבסיס קיום משפט הזוטא, היא כי נפל פגם בדרך גביית ההודעות מהנאשמים במשטרה, ופגם זה הביא לכך שהודעותיהם לא נמסרו באופן חופשי ומרצון.

32. ניתן ללמוד על שלושה ראשים לטענת ב"כ הנאשמים:

א. זכויותיהם של הנאשמים לא נמסרו להם טרם חקירתם.

ב. החשדות בגינן נחקרו לא הוטחו בפניהם ולכן הנאשמים כלל לא הבינו שהם במעמד של חשודים.

ג. נמסר להם על ידי החוקרים כי הם כלל לא חשודים בתיק זה, וכי הם עדים בחקירה שהחשוד בה הוא יוסי גנגינה.

33. כלל השוטרים הרלוונטיים לטענת הנאשמים, העידו בפני בית משפט. אומר כבר עתה כי נתתי אמון בעדותם.

34. רס"מ איתן אנקרי העיד כי הסביר לנאשם 5 "באותיות קידוש לבנה כולל המחשה...", העברית שלו הייתה טובה מאד, המתנתי בסבלנות, והרעש מהכביש לא קל איתו, הבין גם את הזכויות שלו, הבין גם באיזה הקשר החקירה".

עדותיו זו גובתה בסרטון המתעד את האמור בעדות. ואכן דבריו תואמים את הנצפה בסרטון(4/ת). גם בחקירתו הנגדית עמד על כך כי הסביר לנאשם את הדברים פעם אחר פעם עד שהבין(עמ' 6 ש' 4-1 לפרוטוקול).

35. רס"מ חאתם דרוויש העיד כי הוא מוודא ומקריא לחשוד את כלל האמור בהודעה הכתובה ולכן הפנה לאמור בהודעה ולכך שווידא עם נחקריו כי הם מבינים את החשדות והזכויות שלהם. עדותו מגובה באמור בהודעות עצמן ובחתימות החשודים עליהם. עוד הוא הפנה לכך שכאשר חשוד ביקש להיוועץ עם עורך דין הוא אפשר לו זאת עוד

טרם החקירה.

36. רס"מ איליה שוורצמן הפנה לכך שפעולותיו מתועדות בווידאו, מאחר והיה שותף להובלה והצבעה של חשודים וניתן לראות בסרטון כיצד ביצע את כל המוטל עליו וניתן להתרשם מהבנת החשודים את הנאמר להם.

37. מר סמי בן אשר הפנה למלל המופיע בחקירות ומאשש את טענותיו בדבר הבהרת המצב לאשורו לכלל החשודים שנחקרו על ידו. כך הדברים גם בעניינם של רס"ב אמנון גדעוני ורס"ב צחי טלמור. כלל העדויות של השוטרים מגובות

במסמכים החתומים על ידי הנאשמים ומאשרות את דבריהם. רס"מ מיכאל אשרוב, העיד כי אינו זוכר את החקירה

הספציפית, אולם הסתמך על האמור במסמכים, מהם ניתן ללמוד כי הבהיר לנאשם 12 את זכויותיו ואת החשדות

נגדו.

38. לא מצאתי כי הוטל כל ספק באמור בעדויותיהם של השוטרים בחקירתם הנגדית של ב"כ הנאשמים. מה עוד שטענת הנאשמים שכלל השוטרים פעלו באופן דומה ומנעו מהם לדעת את זכויותיהם והחשדות נגדם, אין לה בסיס בכל ראייה שיש בה על מנת להצביע על תיאום כלשהוא בין השוטרים לצורך כך, והם אף לא נשאלו על כך על ידי באי כוח הנאשמים.
39. ומן הכלל אל הפרט.
40. טענת נאשם 1 כי לא ידע שהוא חשוד תמוהה. כפי שהעיד, שוטרים הגיעו לביתו וערכו בו חיפוש, נתפסה ממנו משאיתו והוא הובא לתחנת המשטרה ונאלץ לחכות בה זמן רב. הוא אף העיד שטענו כלפיו כי הוא חשוד ב"הלבנת הון" (עמ' 32 ש' 10 לפרוטוקול). בגוף חקירתו של נאשם זה הוא נשאל: "אתה מבין את החשדות והזכויות שלך?" והוא משיב "כן". הנאשם לא הכחיש כי כך ענה. (עמ' 33 ש' 36 לפרוטוקול). הנאשם אף אישר בהמשך חקירתו כי ידע במה הוא חשוד (עמ' 34, ש' 13 וש' 20 לפרוטוקול). בשום שלב בעדותו בבית המשפט לא טען הנאשם כי נאמר לו על ידי החוקרים כי הוא לא חשוד וכי החקירה מוכוונת ליוסי גנגינה. הוא רק אמר כי הסיק זאת מהנסיבות (עמ' 34 ש' 1-3 לפרוטוקול).
41. נאשם 2 לא העלה כל טענה בעדותו ולעומת זאת אישר את חתימותיו על גבי חקירותיו במשטרה. בחקירות אלו מתועד כי הוקראו לו זכויותיו והחשדות העומדות נגדו.
42. נאשם 3 בחקירתו הראשית התכחש לחתימותיו על גבי חקירתו במשטרה, אולם בחקירתו הנגדית חזר בו ואמר כי הוא לא זוכר אם זו חתימתו אם לאו. השוטר, כאמור העיד כי החתימו על גבי החקירות, והחתימות אכן מצויות על גבי הטפסים, כאשר לא הועלתה טענה לזיופן. הנאשם עצמו אישר כי ידע שהוא חשוד כשנכנס לחקירה וכי ידע במה מדובר (עמ' 39 ש' 11-13 לפרוטוקול). הוא אף מאשר שידע שיש לו זכות לעו"ד אולם סבר שזה בעניין המשאיות שנתפסו לו. משאיות אלו נתפסו באותו בוקר במסגרת אותה חקירה. גם נאשם זה לא העלה טענה שנאמר לו על ידי החוקרים שהחקירה אינה בעניינו אלא בעניין יוסי גנגינה.
43. נאשם 5 אישר בעדותו בבית המשפט כי נאמר לו שהוא חשוד בהשלכת הפסולת במקום אסור (עמ' 16, ש' 19 לפרוטוקול). כמו כן העיד כי לא נאמר לו שמחפשים את גנגינה ולא אותו. הוא אמנם טען שלא אמרו לו שזכותו להתייעץ עם עורך דין, אך הדבר סותר את חתימתו על טופס זכויותיו וחקירתו במשטרה, חתימות אותן אישר בבית המשפט ולא טען כל טענה בעניינו. הטענה אף סותרת את הנצפה בסרטון המתעד את ההובלה וההצבעה שבוצעה באמצעותו.
44. נאשם 6 אישר מספר פעמים כי הודיעו לו את זכויותיו (עמ' 20, ש' 3, ש' 21, ש' 36 וכן בעמ' 21 ש' 1 לפרוטוקול). הוא אף לא טען שלא הבין את חשדות נגדו, אולם הבין שלא מתעתדים להגיש נגדו כתב אישום אלא נגד יוסי גנגינה. גם הוא לא טען כי נאמר לו מפורשות שהחקירה היא נגד יוסי גנגינה ולא נגדו, אלא שהוא הסיק זאת מהנסיבות ומהשאלות אותן נשאל.
45. נציג נאשמת 7, מר יוסף בוטובול, אישר כי זכויותיו הוקראו לו וכי הוטחו בפניו החשדות (עמ' 44, ש' 1-19 וכן עמ' 45, ש' 31), אלא שבשל העובדה שהיה נסער מאד עקב החיפוש שבוצע בביתו באותו בוקר ומעצם הבאתו לתחנת המשטרה, לא הבין לעומק את משמעות הדבר. גם הוא לא העלה טענה כי נאמר לו שהחקירה היא נגד גנגינה ולא נגדו.
46. נאשם 8 אישר כי הוקראו לו זכויותיו (עמ' 48, ש' 31 לפרוטוקול) וכי הוטחו בפניו חשדות, אלא שלא נתנו לו הרגשה שהוא יועמד לדין. גם הוא לא טען כי נאמר לו מפורשות כי החקירה אינה נגדו.
47. נאשם 10 טען כי לא הוקראו לו זכויותיו, אולם לא נתן הסבר המניח את הדעת לשאלה- מדוע אם כן אמר לחוקר שהוא אינו מעוניין ביעוץ עורך דין. הוצגה אף החקירה בה הוטחו בפניו החשדות והנאשם לא כפר בכך שחתם על גביה. טענתו הייתה שלא העריך שיוגש נגדו כתב אישום. אך גם הוא לא טען כי נאמר לו שהחקירה נגד יוסי גנגינה ולא נגדו.

48. נאשם 11 אישר כי חתם על טפסי זכויותיו וחקירתו, אולם טוען כי האמור בהם לא נכון וכי לא הוקראו לו זכויותיו ואף נאמר לו שהוא לא חשוד אלא יוסי גנגינה הוא החשוד. הנאשם לא נתן הסבר המניח את הדעת כיצד חתם על כך שהודעו לו זכויותיו וכיצד ענה על שאלות העוסקות בחשדות נגדו ומנגד הוא טוען שהדבר לא נעשה. לא נתתי אמון בטענתו המשתמעת כי הדברים לא היו מעולם ולכאורה פוברקו בידיו של החוקר. טענה כזו אף לא הועלתה כלפי החוקר בעת חקירתו הנגדית בבית המשפט. טענתו כי נאמר לו מפורשות שאינו חשוד עומדת בניגוד גמור לאמור בחקירתו, שם מוטחות בפניו חשדות הנוגעות אליו, והוא עונה לשאלות אלו.

49. נאשם 12 טען שנאמר לו מפורשות על ידי החוקר כי הא אינו חשוד והחקירה מתנהלת נגד יוסי גנגינה. הנאשם אישר את חתימתו על גבי טופס חקירתו וכן על גבי טופס הזכויות, אולם טוען כי החתימה נעשתה רק לאחר שהסתיימה החקירה. גם אם אקבל טענה זו, אין בה על מנת להסביר את האמור בתוכן החקירה, שבה לא כפר הנאשם ולא טען שפוברקה. בתוכן ההודעה מודעות לנאשם זכויותיו והוא אף נשאל האם הוא מעוניין בעורך דין וכן מוטחות בפניו חשדות. כך שלא ניתן לטעון כי ההודעה לא ניתנה חופשית ומרצון. יש לציין כי הנאשם טען, כאמור, בעדותו בבית המשפט שהחוקר אמר לו מפורשות שהא לא מואשם בשום דבר (עמ' 22, ש' 11-12 לפרוטוקול) טענה בעניינה לא נחקר השוטר על ידי ב"כ הנאשם, לכל אורך חקירתו המפורטת והארוכה של ב"כ נאשם 12. לא נתתי אמון בטענה זו.

סוף דבר

50. לנוכח כלל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי אין בסיס לטענת הנאשמים שעמדה בבסיס משפט הזוטא. ניתן ללמוד מהמסמכים שהוצגו בפניי, מתייעוד ההובלות וההצבעות שהוצגו, מדברי השוטרים בהם נתתי אמון ואף ממרביתם המוחלטת של עדויות הנאשמים, כי לנאשמים הוקראו זכויותיהם בטרם נחקרו, נאמר להם מפורשות במה הם חשודים ולא נאמר להם על יד חוקריהם כי הם אינם חשודים ומעמדם הוא רק כשל עדים כלפי יוסי גנגינה. 51. ייתכן בהחלט שהנאשמים, או חלקם, הסיק מהנסיבות שעקר החקירה מתמקדת ביוסי גנגינה, ונראה כי כך היו פני הדברים. וייתכן אף שהסיקו מכך כי אם יאמרו אמת בחקירה ואם ישתפו פעולה ומאחר והם לא החשודים העיקריים, לא יוגש נגדם כתב אישום. אולם, זוהי הערכה שגויה שנעשתה על ידם ולא דבר שנאמר להם מפורשות על ידי השוטרים. מרבית הנאשמים אף אישרו זאת. הערכה שגויה שכזו אינה מצביעה על כך שההודיות לא ניתנו באופן חופשי ומרצון.

52. אשר על כן נדחית עתירת ב"כ הנאשמים לפסילת הודעות הנאשמים במשטרה.

53. ב"כ הנאשמים יודיעו לבית המשפט עד לתאריך 15.8.24, מיהם העדים אותם הם מעוניינים לחקור בבית המשפט. שאר המוצגים יוגשו בהסכמה בפתח הדיון הקבוע לתאריך 27.10.24.

54. המזכירות תעביר את ההחלטה לידי ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"ד, 25 יולי 2024, בהעדר הצדדים.